

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Sžr/118/2012
Identifikačné číslo spisu:	3011200651
Dátum vydania rozhodnutia:	16.07.2013
Meno a priezvisko:	JUDr., Ing. Miroslav Gavalec
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:3011200651.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca PhD. a členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Eleny Berthotyovej PhD. v právnej veci žalobkyne: H. H., bytom H., XXX XX H., občan Slovenskej republiky, zast. SHM PARTNERS s.r.o., advokátskou spoločnosťou, IČO: 47 235 616, so sídlom advokátskej kancelárie Špitálska č. 25, 811 08 Bratislava, proti žalovanej: Správa katastra Trenčín (pôv. Katastrálny úrad v Trenčíne) so sídlom M. R. Štefánika č. 20, Trenčín, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu v katastrálnom konaní, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 27. marca 2012 č. k. 11S/84/2011-45 v spojení s opravným uznesením z 23. júla 2012 č. k. 11S/84/2011-68, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 27. marca 2012 č. k. 11S/84/2011-45 v spojení s opravným uznesením z 23. júla 2012 č. k. 11S/84/2011-68 m e n í tak, že rozhodnutie Katastrálneho úradu v Trenčíne č.j. Co4/11, C15/2008, sp. zn. A/2011/2449 z 30.08.2011 r u š í a v e c v r a c í a žalovanej na ďalšie konanie.

Žalovaná je povinná do 30 dní od doručenia rozsudku zaplatiť žalobkyni na účet jej právneho zástupcu náhradu trov konania vo výške 79,58 €, a to z titulu právneho zastúpenia, a náhradu iných trov vo výške 99,50 €.

Odôvodnenie

I.

Konanie na správnom orgáne

1. V zmysle § 1 písm. h) zákona č. 345/2012 Z.z. o niektorých opatreniach v miestnej štátnej správe a o zmene a doplnení niektorých zákonov sa s účinnosťou odo dňa 01. januára 2013 zrušujú katastrálne úrady. Na základe nižšie citovaných právnych noriem má Najvyšší súd Slovenskej republiky preukázané, že do postavenia Katastrálneho úradu v Trenčíne ako pôvodne žalovaného správneho orgánu nastúpila z titulu zákonných zmien Správa katastra Trenčín. Uvedená právna zmena sa premietla v zákone č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam v znení

neskorších právnych predpisov (katastrálny zákon) najmä prostredníctvom jeho nového ustanovenia § 16a.

Preto bude s týmto právnym nástupcom ďalej konané na strane žalovaného správneho orgánu. Pod všeobecným označením žalovaná je potom nutné rozumieť tak pôvodný správny orgán, ako aj jeho právneho nástupcu podľa toho, ktorého sa text odôvodnenia týka.

Podľa § 7 ods. 1 zák. č. 345/2012 Z.z. pôsobnosť katastrálnych úradov ustanovená osobitnými predpismi prechádza na správy katastra v sídlach krajov.

Podľa § 7 ods. 8 zák. č. 345/2012 Z.z. konanie, v ktorom sa rozhoduje o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb na úseku štátnej správy v pôsobnosti katastrálneho úradu začaté do 31. decembra 2012, dokončí správa katastra v sídle kraja, v ktorej územnom obvode mal katastrálny úrad sídlo.

Podľa § 16 ods. 1 zák. č. 162/1995 Z.z. správa katastra v sídle kraja vykonáva štátnu správu na úseku katastra v územnom obvode kraja.

2. Rozhodnutím č.j. Co4/11, C15/2008, sp. zn. A/2011/2449 zo dňa 30.08.2011 (súčasť administratívneho spisu) žalovaná ako odvolací orgán príslušný podľa § 18 ods. 1 písm. b) zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) v znení neskorších predpisov, podľa § 3 ods. 2 písm. a), § 5 ods. 1 a § 7 ods. 3 zákona č. 180/1995 Z.z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom (ďalej na účely tohto rozsudku len „zák. č. 180/1995 Z.z.“) a § 58 a nasledujúcich zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok) potvrdil odvolaním napadnuté rozhodnutie Správy katastra Bánovce nad Bebravou č. C15/2008 zo dňa 31.05.2011 a odvolanie žalobkyne zamietol.

Podľa § 3 ods. 2 písm. a) zák. č. 180/1995 Z.z. v znení účinnom v čase vydaného rozhodnutia (t.j. 30.08.2011) vecne príslušným správnym orgánom na konanie (ďalej len "správny orgán") v katastrálnych územiach uvedených v odseku 1 písm. a) a b) je katastrálny úrad.

Podľa § 5 ods. 1 zák. č. 180/1995 Z.z. v citovanom znení na konanie podľa tohto zákona sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní, ak nie je v tomto zákone ustanovené inak, alebo ak konanie neupravujú osobitné predpisy.

Podľa § 7 ods. 3 zák. č. 180/1995 Z.z. v citovanom znení námietky posúdi komisia, ktorá si na tento účel vyžiada vyjadrenie toho, koho práva boli námietkou dotknuté a svedecké výpovede osôb oboznámených s miestnymi pomermi, a so svojím stanoviskom ich spolu predloží správne mu orgánu na rozhodnutie. Rozhodnutie o námietkach a o schválení registra je preskúmateľné súdom.

3. Uvedeným prvostupňovým rozhodnutím Správa katastra Bánovce nad Bebravou nevyhovela časti námietky žalobkyne týkajúcej sa

- zmeny právnej hranice pôvodného pozemku parc. č. 2-657/2 a tým zníženiu výmery v časti, kde je hranica citovaného pôvodného pozemku totožná s hranicou reálneho pozemku parc. č. 4554 a
- zmeny právnej hranice pôvodného pozemku parc. č. 2-657/1 a tým zníženiu výmery v časti, kde je hranica pôvodného pozemku parc. č. 2-657/1 totožná s hranicou reálnych pozemkov parc. č. 4553/1, 4553/3 a 4550/1.

4. Pri svojom rozhodnutí žalovaná vychádzala zo skutkového stavu, že v roku 2008 prebehla v k.ú. H. obnova evidencie niektorých pozemkov podľa zák. č. 180/1995 Z.z. Dňa 14.02.2008 (podľa krajského súdu 14.12.2008) obdržala komisia na obnovu evidencie pozemkov a právnych vzťahov k nim (ďalej na účely rozsudku len „komisia“) námietku proti návrhu registra obnovenej evidencie pozemkov v katastrálnom území H. (tiež „ROEP“ alebo „register“), ktorú pôvodne podala I.O., trvalé bytom H. C.

5. Prvostupňový správny orgán vyhovel tej časti námietky, ktorá sa týkala nezaevidovania spoluvlastníckeho podielu na pôvodnej parcele parc. č. 2-624/25, nakoľko prešetrením zistil, že spracovateľ opomenul prevziať vlastnícke práva z verejnej listiny: rozhodnutie Štátneho notárstva v Topoľčanoch č. 4D 108/92-10 po poručiťovi I.O. bolo zapísané na LV č. XXXX v poznámke v katastri nehnuteľností. I.O. takto nadobudla spoluvlastnícky podiel z pôvodných parciel č. 2-657/1 a 2-624/25.

Vo vzťahu k namietanému priebehu hraníc, správny orgán námietke nevyhovela.

6. Následne vydaný rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 10.11.2009 č. k. 13S/33/2009-66, ktorým bola žaloba zamietnutá, Najvyšší súd Slovenskej republiky zmenil rozsudok tak, že rozhodnutie Katastrálneho úradu č.j. Co4/08, C15/08 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, nakoľko v odvolacom konaní pod sp. zn. 6Sžo/60/2010 došiel k záveru, že je potrebné komisii predložiť uznesenia Okresného súdu v Topoľčanoch č. k. 6C 185/72 zo 16.10.1972 a uznesenie Okresného súdu v Topoľčanoch č.k. E 118/73 z 05.03.1973. Podľa Najvyššieho súdu je v právomoci uvedenej komisie sa s nimi oboznámiť a súčasne vykonať aj ďalšie dôkazy a to predovšetkým zaobstarať si stanovisko vlastníkov dotknutého susediaceho pozemku.

Takisto Najvyšší súd Slovenskej republiky vzhľadom na argument žalobkyne, že v dôsledku zmeny hranice sa zmenila aj výmera pozemku a že malo dôjsť k úbytku výmery pozemku v jej vlastníctve vo výmere 637 m², zdôraznil, že bolo potrebné posudzovať jej námietku ako návrh podľa § 11 ods. 1 zák. č. 180/1995 Z.z., a za tým účelom vykonať dokazovanie s cieľom tak predchádzať susedským sporom.

7. V zmysle hore uvedených záverov citovaného rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prvostupňový správny orgán zvolal dňa 02.03.2011 zasadnutie komisie ROEP, kde boli opätovne prerokované námietky žalobkyne (pôv. podané I.O.) proti návrhu ROEP.

8. Zasadnutie komisie sa podľa žalovanej konalo dňa 02.03.2011, pričom prvostupňový správny orgán zabezpečil podklady uvedené v podaní tak, ako žiadala H. H. s viacerými výnimkami, napríklad že riaditeľ spoločnosti GSK Ing. D. G. nebol na zasadnutie komisie pozvaný, lebo účasť zhotoviteľa na zasadnutí nie je povinná a táto povinnosť nevyplýva ani zo zákona.

Takisto na zabezpečené podklady nebolo podľa žalovanej možné počas rokovania komisie prihladiť, pretože sa týkali parciel registra C-KN, ktoré susedia s dotknutými parcelami žalobkyne, a nie sú predmetom konania ROEP. Navyše spis č. 1034/1990 zo dňa 27.03.1990 Mestský úrad Bánovce nad Bebravou vôbec nepredložil. V súvislosti s uvedeným Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil, aké následky správny orgán z tohto prístupu vyvodil.

9. Podľa žalovanej sa na zvolanom zasadnutí komisie ROEP zúčastnil N. H. (manžel žalobkyne na základe splnomocnenia), ktorý predložil kópiu katastrálnej mapy s konkrétnymi nesprávnymi miestami (s požiadavkou v registri opraviť) označenými písmenami „A“ až „D“.

K staršej požiadavke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, aby komisia námietku žalobkyne posúdila aj ako návrh podľa § 11 ods. 1 zák. č. 180/1995 Z.z., manžel žalobkyne vyhlásil, že vydržanie podľa § 11 citovaného zákona „neprihádza do úvahy“, pretože manželka je vlastníčkou podľa listín.

10. V súvislosti s uvedeným žalovaná ďalej zdôraznila, že pôvodné hranice vychádzajú zo staršieho geometrického plánu (geometrický plán č. 18/1943 vypracovaný v roku 1943 - vid' bod č. 16), ktorým bola parc.č. 657 rozdelená na parc. č. 657/1 o výmere 21.418 m² a parc. č. 657/2 o výmere 8.283 m².

11. K označenej časti „A“ katastrálnej mapy - túto podľa žalovanej tvorí časť právnej hranice medzi parcelou č. 2-657/2 a parcelou č. 697 (pôvodne neknihovaná parcela č. 697). H. H. sa vyjadrila (07.04.2010), že v danej časti stojí ekologická stavba a ona odmieta prevziať do vlastníctva to, čo jej nepatrí. Na zasadnutie komisie boli pozvaní vlastníci stavby súp. č. 7 (stavba postavená na parcele č. 4562) a vlastníci pozemkovoknižnej parcely č. 697, ktorí k oprave právnej hranice nemali výhrady a s opravou súhlasili. Z vyššie uvedeného vyplýva, že námietke o opravu právnej hranice bolo možné vyhovieť.

12. K označenej časti „C“ katastrálnej mapy - túto podľa žalovanej tvorí časť právnej hranice medzi parcelou č. 2-657/2 a parcelou č. 2-657/1. Vlastníci oboch parciel na komisii súhlasili s navrhovaným priebehom hranice a námietke bolo možné vyhovieť.

13. K označenej časti „B“ katastrálnej mapy (ďalej len námietka „B“) - túto podľa žalovanej tvorí časť vlastníckej hranice reálnej parcely C-KN č. 4554, ktorej vlastníci sú zapísaní na liste vlastníctva č. 264 v podiele 1/1, čo je podľa žalovanej však v rozpore s účelom ROEP (vid' § 1 ods. 2 zák. č. 180/1995

Z.z.).

Z vyššie uvedeného žalovanej vyplýva záver, že správne orgány nemohli vykonať opravu hranice tak, ako navrhovala žalobkyňa.

Podľa § 1 ods. 2 zák. č. 180/1995 Z.z. v citovanom znení predmetom konania sú pozemky vymedzené plošne vlastníckymi vzťahmi alebo držbou, ktoré nie sú evidované alebo sú evidované neúplne podľa osobitných predpisov v súbore geodetických informácií a v súbore popisných informácií (ďalej len "pozemok"), ak v tomto zákone nie je ustanovené inak.

14. K označenej časti „D“ katastrálnej mapy (ďalej len námietka „D“) - túto podľa žalovanej tvorí časť, kde hranica pôvodného pozemku parcela č. 2-657/1 je totožná s hranicou reálnych pozemkov - parcely C-KN č. 4553/1, č. 4553/3 a 4550/1, ktorej vlastníci sú zapísaní na jednotlivých listoch vlastníctva v podiele 1/1, a preto žalovaná opätovne vyslovil záver, že správne orgány aj v tomto prípade nemohli vykonať opravu právnej hranice tak, ako to navrhovala žalobkyňa.

15. Na základe navrhovaných zmien bol vypracovaný záznam podrobného merania zmien (ZPMZ č. 1063), s ktorým boli oboznámení aj účastníci konania počas zasadnutia komisie.

V súvislosti s uvedeným žalovaná k technickej stránke konania zdôraznila, že určenie výmery parciel registra ovplyvňuje viacero faktorov, ktoré majú vplyv na jej zníženie (prípadne zvýšenie) v porovnaní s hodnotou uvedenou v pozemkovej knihe. Pre katastrálne územie H. podľa špecifických podmienok bol určeným operátom operát pozemkového katastra. Mapou určeného operátu bola komasačná mapa nevyhovujúcej kvality (katastrálny náčrt). Pozemkovoknižná mapa je krokársky náčrt (netechnická mapa), a preto výmera parciel predmetu konania bola určovaná vzájomnou identifikáciou katastrálnej mapy a mapy určeného operátu, a z uvedeného dôvodu nebolo preto možné preberať výmery z pozemkovoknižných vložiek.

16. Ďalej žalovaná uviedla, že sa napokon zaoberala aj tvrdením žalobkyne, že došlo k úbytku výmery pozemku v jej vlastníctve vo výmere 637 m². Zároveň posudzovala jej námietku aj ako prípadný návrh podľa § 11 ods. 1 zák. č. 180/1995 Z.z. V súvislosti s uvedeným konštatovala, že v pozemkovej knihe pôvodného k.ú. S. B. bola parcela č. 657 zapísaná vo vložke č. 6. V roku 1943 bol vypracovaný geometrický plán č. 18/1943 (viď bod č. 10), ktorým bola parcela č. 657 rozdelená na parcelu č. 657/1 (o výmere 21.418 m²) a parcelu č. 657/2 (o výmere 8.283 m²).

Neskôr bolo pôvodné územie S. B. rozdelené na k.ú. I. X. a k.ú. H.. V dôsledku tohto rozdelenia pretínala „nová“ katastrálna hranica parc.č. 657/1 a 657/2. V roku 2002 bol vypracovaný geometrický plán č. 36316709-99/02, ktorým bolo z parcely č. 1-657/1 (k.ú. I. X.) odčlenená parcela C-KN č. 261/3 (o výmere 5.183 m²).

17. Výmera parcely E-KN č. 2-657/1 podľa ZPMZ č. 1063 je 3.400 m² a rozdiel v porovnaní s výmerou evidovanou v pozemkovej knihe je 658 m². Výmera parcely E-KN č. 2-657/2 podľa ZPMZ č. 1063 je 2.239 m² a rozdiel s výmerou evidovanou v pozemkovej knihe je 26 m².

Žalovaná tiež upozornila, že pri určovaní výmery parciel spracovateľ musel brať do úvahy určený operát a podmienky, ktoré mu vyplývajú z použitia netechnického podkladu (spôsob výpočtu krajnej dovolenej odchýlky), ako aj rozdelenie pôvodného územia na dve katastrálne územia, geometrické plány záujmového územia, parcely registra C-KN, ktoré sú už zapísané na liste vlastníctva v podiele 1/1 atď.

18. Podľa žalovanej, nakoľko spôsob výpočtu výmer pozemkov je náročný a veľkosť dovolených krajných odchýliek, tak ako bolo uvedené v rozhodnutí správneho orgánu môže pôsobiť chybné i napriek tomu, že sú správne.

19. Záverom žalovaná zdôraznila, že predmetom konania ROEP nie je riešenie vlastníckych sporov a v konaní o námietkach nie je možné zaoberať sa poukazovaním správnosti rozhodnutia vydaného v konaní V 856/09 správou katastra, pretože zákon túto právomoc správnym orgánom nezveril.

II.

Konanie na prvostupňovom súde

20. Proti tomuto rozhodnutiu žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu podala žalobu z 29.09.2011 na Krajský súd v Trenčíne.

21. Krajský súd v Trenčíne ako súd prvého stupňa postupom podľa § 247 a nasl. O.s.p. preskúmal napadnuté rozhodnutie a postup, ktorý mu predchádzal v rozsahu dôvodov žaloby a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je v súlade so zákonom a žalobu ako nedôvodnú zamietol.

22. Predovšetkým zdôraznil predmetom preskúmania, t.j. rozhodnutie žalovanej o nevyhovení námietkam žalobkyne, ktoré sa týkali zmeny právnych hraníc. Tiež pri svojom rozhodovaní prihliadol na závery obsiahnuté v uznesení Okresného súdu v Topolčanoch sp. zn. E 118/73, ktoré preukázalo, že časť parc. č. 2-657/2 nie je vo vlastníctve žalobkyne, ale táto časť je časťou parc. č. 697 (neknihovanej) vo vlastníctve Mesta Bánovce nad Bebravou a v registri je vedená ako pôvodná parc. č. 2-697.

Žalobkyňa túto parcelu z dôvodu umiestnenia ekologickej stavby podľa vyjadrenia krajského súdu odmietla prevziať do vlastníctva.

23. Ďalej krajský súd vo svojom odôvodnení konštatoval, že bol vyhotovený záznam podrobného merania zmien č. 1063 (ZPMZ), v ktorom je zachytená zmena právnej hranice parc. č. 2-657/2 v časti, ktorá je totožná s hranicou parc. č. 4573, ako aj oddelenej časti parc. č. 2-657/2 z parc. č. 2-697, a z toho vyplýva pre krajský súd aj zmena výmer uvedených parciel. Účastníci po oboznámení s citovaným ZPMZ nemali námietky.

Pri posudzovaní priebehu hranice každého pozemku samostatne podľa pôvodnej požiadavky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky správne orgány brali do úvahy kópiu katastrálnej mapy, ktorú predložil na zasadnutí komisie dňa 02.03.2011 zástupca žalobkyne s tým, že návrh ROEP nezobrazuje správne hranicu pôvodných pozemkov parc. č. 2-657/1 a 2-657/2 v bodoch A, B, C a D.

24. K námietke žalobkyne týkajúcej sa úbytku výmery pozemku o 637 m², krajský súd uviedol, že pôvodné parc. č. 657/1 a 657/2 sú evidované komasačnou mapou (tzv. katastrálny náčrt) a v týchto katastrálnych územiach s týmto typom operátu sa výmery určujú zo stavu vzájomnej identifikácie katastrálnej mapy a mapy určeného operátu s prihliadnutím na geometrické plány i evidencie parciel na LV. Pri ZPMZ sa zohľadnila zmena časti hranice pôvodných pozemkov parc. č. 2-657/1 a 2-657/2.

Na posúdenie výmer parciel zobrazených v prevzatých katastrálnych mapách krajský súd poukázal na ten záver, že odchýlka medzi výmerou v operáte a výmerou na podklade mapy sa vypočíta podľa vzorca (podrobne bol uvedený v rozhodnutí správy katastra). V danom prípade pri výmere pôvodného pozemku 657 - 29.702 m² by odchýlka bola 752 m², a ak sa uvádza úbytok výmery 684 m² (658 + 26), je tento výsledok podľa krajského súdu v súlade s prípustnou odchýlkou.

25. Čo sa týka námietky žalobkyne o nečinnosti správnych orgánov o návrhu z roku 2004 o určenie hranice vznesenú napriek stanovisku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, že na túto námietku v konaní ROEP nemožno prihliadnuť, krajský súd ju označil za nedôvodnú.

Ostatnými námietkami (i keď niektoré sa podľa mienky krajského súdu opakovali a boli nekonkrétne a nejasné, napríklad aký je vlastne úbytok výmery) sa krajský súd s poukazom na to, že správne orgány sa s nimi veľmi podrobne a v súlade s intenciami Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zaoberali. Vo veci bol dostatočne a spoľahlivo zistený skutkový stav (žalobkyňou požadované katastrálne spisy, i keď neboli pripojené, by nič nemenili, keď ani žalobkyňa neuviedla, čo konkrétne by mali preukázať) a vyvedený správny právny záver, a z týchto dôvodov krajský súd žalobu zamietol.

26. Krajský súd opravným uznesením z 23. júla 2012 č. k. 11S/84/2011-68 opravil záhlavie svojho rozsudku v časti právneho zástupcu žalobkyne tak, že správne znie: „H. H., bytom H., H., právne zastúpená 1/ JUDr. Milošom Škorcom, advokátom, Špitálska 25, Bratislava a 2/ SHM PARTNERS s.r.o., Špitálska 25, Bratislava.

III.

Odvolanie žalobkyne/stanoviská

A)

27. Vočas podanom odvolaní zo dňa 15.05.2012 (č.l. 48) proti celému rozsudku prvostupňového súdu

žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu predovšetkým vyslovila nesúhlas s tvrdením krajského súdu, že dokazovanie bolo vykonané podľa intencií vyššie citovaného rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a že vykonaným opakovaným dokazovaním bolo dostatočne preukázaný skutkový stav. Nižšie identifikované ako odvolacie dôvody v zmysle ustanovení § 205 ods. 2 písm. c) a f) O.s.p.

28. Medzi základné nedostatky žalobkyňa priradila

- absenciu vlastníka pozemku parc. č. 4554 na zasadnutí komisie ROEP (osoba s najväčším prospechom z posunu právnej hranice pozemkov žalobkyne),
- nezohľadnenie znaleckého posudku č. E 118/73 vyhotovený Ing. N. K., uznesenia Okresného súdu Topoľčany č. 6C 185/72 zo 16.10.1972 a písomného stanoviska pani B. H. a pani B. D., predchádzajúceho geometrického plánu vrátane grafickej identifikácie č. 34134298-136/98 z júna 1998 dotknutých parciel,
- odmietnutie predloženia záznamu z merania zo 07.07.1993,
- nečinnosť komisie ROEP ako základného orgánu.

29. Takisto žalobkyňa poukázala na nedostupnosť pre ňu významných podkladov, a to

- katastrálny spis B1 - kúpa R.I. 594/90-32/90; rozhodnutie X 36/99-2 z 02.12.1999 - 1334/99 od Štátneho archívu Topoľčany, R III 829/90-85/90,
- katastrálny spis 1034/1990 zo dňa 27.03.1990 od Mestského úradu Bánovce nad Bebravou a
- geometrický plán č. 33404052-155/99.

30. Svoju argumentáciu žalobkyňa po právnej stránke podporila s odkazom na ustanovenia § 4 ods. 1 a ods. 2 písm. a) až c), § 6 ods. 1 a 2 zák. č. 180/1995 Z.z. ako aj § 32 ods. 1, § 33 ods. 1, § 34 ods. 3 a 4 a 47 ods. 3 Správneho poriadku.

31. Ďalej žalobkyňa s odkazom na ustanovenia čl. 2 ods. 2, čl. 12 ods. 1 veta druhá, čl. 152 ods. 4 a čl. 20 ods. 1 a 4 Ústavy Slovenskej republiky vyslovila názor, že

„v dôsledku opakovanej svojvôle spracovateľa ROEP a následného potvrdenie výsledkov obnovenej evidencie katastra prišla [žalobkyňa] v dôsledku nezákonnej zmeny právnej hranice pozemkov, ktorých je vlastníčkou, o výmeru celkom 637 m² pôdy, pričom tento úbytok jej žalovaná nikdy nevysvetlil“. Opodstatnenosť svojho názoru prezentovala žalobkyňa aj konaním správnych orgánov, kedy jej podriadený orgán žalovanej dňa 17.05.2004 vydal LV na parc. č. 657/1 o výmere 17.381 m², avšak následne dňa 08.09.2005 bez akýchkoľvek právnych úkonov na strane žalobkyne rovnaký správny orgán znížil na hodnotu 12.178 m² bez akéhokoľvek zdôvodnenia a právneho základu.

32. Na uvedenom základe je potom proti svojej vôli nútená do susedských sporov namiesto odstránenia vlastného pochybenia konajúcim správnym orgánom, ktorý takýmto spôsobom, navyše ako štátny orgán s povinnosťou chrániť práva a oprávnené záujmy žalobkyne, ju pozbavil vlastníckeho práva.

Na tomto stave sa podľa žalobkyne podieľa aj krajský súd, ktorý prihliadol len v malej časti na argumentáciu podloženú listinnými dôkazmi, pričom sa paušálne uspokojil s konštatovaním, že pri ROEP dochádza v rámci odchýliek k zmene výmer, ktoré ani nie sú záväzné, a skutočnými dôvodmi zmenšenia výmer sa nezaoberal.

33. Záverom žalobkyňa požadovala zrušenie rozsudku krajského súdu tak, že mu vec vráti na ďalšie konanie s uložením povinnosti nahradiť trovy konania.

B)

34. Prostredníctvom svojho vyjadrenia z 11.06.2012 (č.l. 61) doručeným na krajský súd žalovaná vyslovila nesúhlas s tvrdením žalobkyne o nerešpektovaní predchádzajúceho rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

S poukázaním na ustanovenie § 1 ods. 2 zák. č. 180/1995 Z.z. dôkazy navrhnuté žalobkyňou v súvislosti s konaním ROEP podľa žalovanej s týmto konaním nesúvisia a bez ohľadu na ich obsah by preto nemohli nijakým spôsobom ovplyvniť výsledok uvedeného konania.

35. Následne žalovaná zopakovala svoju doterajšiu odmietavú argumentáciu k možnosti aplikovať ustanovenia o konaní ROEP (§ 1 ods. 2 zák. č. 180/1995 Z.z.) na pozemky, ktoré už sú evidované podľa osobitných predpisov v súbore geodetických informácií a v súbore popisných informácií

36. Záverom žalovaná požadovala potvrdiť napadnutý rozsudok krajského súdu a odvolanie zamietnuť.
IV.

Právne názory odvolacieho súdu

37. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) ako odvolací súd (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní podľa § 212 v spojení s § 246c ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte rozsudku tiež „O.s.p.“). Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 201 v spoj. s ust. § 250ja ods. 1 O.s.p. odvolanie prípustné, nenariadil vo veci pojednávanie (v zmysle § 250ja ods. 2 v spojení s § 250i ods. 2 O.s.p. a s prihliadnutím na skutočnosť, že preverovanie zákonnosti rozhodnutia o spore týkajúcom sa zákonnosti rozhodnutia vychádzajúceho z občianskoprávných /vlastníckych/ vyžaduje od správneho súdu konať v rámci úplnej jurisdikcie, tak takýto postup v odvolacom konaní senát vzhľadom na charakter napadnutého rozhodnutia nepovažoval za potrebný) a po neverejnej porade senátu jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné, pretože zistenie skutkového stavu je nedostačujúce na posúdenie veci (§ 250j ods. 2 písm. c/ O.s.p.), a preto postupom podľa § 220 v spoj. s § 246c ods. 1 O.s.p. rozsudok krajského súdu zmenil tak, že v zmysle hore uvedeného zrušovacieho dôvodu napadnuté rozhodnutie žalovanej podľa § 250ja ods. 3 O.s.p. zrušil a vrátil jej späť na ďalšie konanie v zmysle nasledujúcich záverov.

38. Na prvom mieste Najvyšší súd zdôrazňuje, že predmetom odvolacieho súdneho konania je rozsudok krajského súdu o nevyhovení žalobe a o jej zamietnutí, preto Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací primárne v medziach odvolania (viď § 212 ods. 1 O.s.p.) preskúmal rozsudok krajského súdu, ako aj súdne konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania preskúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovanej, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovanej.

39. V takto vymedzenom rámci prieskumu a po preverení riadnosti podmienok vykonávania súdneho prieskumu rozhodnutí správneho orgánu (tzn. najmä splnenia podmienok konania a okruhu účastníkov) Najvyšší súd zdôrazňuje, že podstatou súdneho odvolania proti rozsudku krajského súdu, ako aj žaloby, ktorou sa žalobkyňa domáha preskúmania rozhodnutia žalovanej, je otázka správneho zistenia rozhodujúcich skutočností a dostatočného rámca podkladov pre naplnenie zásady materiálnej pravdy. Práve tento právny rámec aj vymedzuje potrebné medze skutkového zistenia.

40. Súčasne Najvyšší súd zdôrazňuje, že predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie žalovanej napadnuté žalobkyňou, a preto odvolaciu súdu neprislúcha takto vymedzený rámec prieskumu rozšíriť aj na iné rozhodnutia, hoci s prv menovaným sú tesne zviazané nielen dôsledkami ale aj účastníkmi.

41. Žalobkyňa svoje odvolanie oprela o viacero námietok. Za účelom riadneho prieskumu zákonnosti napadnutého rozhodnutia sa musí Najvyšší súd primárne vysporiadať s námietkou nedostatočného zistenia skutkového stavu, lebo riadne zistený skutkový stav predurčuje správny výber právnej normy pre riešenie sporu súdom.

Až po prípadnom vyslovení ich nedôvodnosti súdom vzniká právo žalobcovi na prieskum zákonnosti samotného rozhodnutia (meritórne námietky).

42. Ďalej Najvyšší súd poukazuje na tú skutočnosť, že nielen katastrálne konania predstavujú v zmysle § 22 ods. 1 zák. č. 162/1995 Z.z. z veľkej časti správne konania, pri ktorých správa katastra podľa

osobitného zákona rozhoduje o spore, resp. právnej veci vyplývajúcej z občianskoprávných vzťahov (najmä vlastnícke a iné vecné práva). K týmto typom konaní Najvyšší súd pridružuje aj konanie ROEP. Nakoľko však z obsahu odvolania nevyplýva argumentácia, ktorá by vytykala odmietnutie úplnej jurisdikcie správnym súdom (§ 250i ods. 2 v spojení s § 250j ods. 5 O.s.p.), Najvyšší súd ďalej správnosť výberu mechanizmu nápravy neposudzoval.

1) K účelu ROEP:

43. Predmetom sporu predloženého na súdny prieskum sú iba tie časti rozhodnutia žalovanej, v ktorých sa nevyhovelo námietkam žalobkyne, t.j. vyššie (viď body č. 13 a 14) označené ako námietky „B“ a „D“. Námietka „B“ sa skutkovo týka polohy časti vlastníckej hranice reálnej parcely C-KN č. 4554 a námietka „D“ sa skutkovo týka polohy hranice pôvodného pozemku parc. č. 2-657/1, ktorá má byť totožná s hranicou reálnych pozemkov - parcely C-KN č. 4553/1, č. 4553/3 a 4550/1.

Základným dôvodom nevyhovenia uvedeným námietkam bol argument žalovanej o účelu ROEP, ktorý je vymedzený prostredníctvom ustanovenia § 1 ods. 2 zák. č. 180/1995 Z.z.).

Podľa § 1 ods. 2 zák. č. 180/1995 Z.z. v citovanom znení predmetom konania sú pozemky vymedzené plošne vlastníckymi vzťahmi alebo držbou, ktoré nie sú evidované alebo sú evidované neúplne podľa osobitných predpisov v súbore geodetických informácií a v súbore popisných informácií (ďalej len "pozemok"), ak v tomto zákone nie je ustanovené inak.

44. Avšak v súvislosti s uvedeným názorom žalovanej Najvyšší súd odkazuje na zámysel zákonodarcu, ktorý ho viedol k prijatiu zák. č. 180/1995 Z.z. (teleologický výklad právneho predpisu). Tento je zakotvený v ustanovení § 1 ods. 1 zák. č. 180/1995 Z.z. Zámyslom zákonodarcu bolo usporiadať roztrieštené vlastníctvo po predchádzajúcom období, t.j. v osobitnom administratívnom konaní zistiť dostupné údaje o pozemkoch a právnych vzťahoch k nim, úradne ich autorizovať a vytvoriť tak právne podmienky pre nakladanie s pozemkami.

45. Toto jednoznačne vyplýva aj z nasledujúceho textu pôvodnej dôvodovej správy:

„Súčasný nástroj evidencie pozemkového vlastníctva - kataster nehnuteľností - prevzal 1. januárom 1993 operáty dovtedajšej evidencie nehnuteľností, v ktorých sa (v extraviláne asi na 90%) evidovali nie pôvodné pozemky evidované v pozemkovom katastri alebo v pozemkovej knihe a ktoré boli a sú predmetom vlastníckeho práva (asi 12, 5 milióna). Rozdiely medzi stavom evidenčným a právnym sú prehĺbené aj ich rozdielom oproti stavu v prírode.

1. 2. Účinky neúplnej evidencie pozemkov sú znásobované neúplnosťou evidencie právnych vzťahov k nim a rozsiahlou nemožnosťou preukázať vlastnícke právo (tzv. nedoložené právne vzťahy). Rozsah nedoložených alebo obtiažne preukázateľných vlastníckych vzťahov sa rozšíril tým, že významné množstvo poľnohospodárskych a lesných pozemkov, najmä v užívaní štátu a družstevných organizácií, nebolo predovšetkým od päťdesiatych rokov predmetom dedičského konania a ak boli, často boli v dedičských rozhodnutiach nepresne alebo nedostatočne označené.

2. Vlastnícke vzťahy v extraviláne sú evidované len v rozsahu asi 5% (v intraviláne je to necelých 70%).

3. Konštrukcia katastra nehnuteľností ako univerzálneho evidenčného nástroja v zásade zodpovedá požiadavkám trhového hospodárstva. Aby však mohol plniť svoje funkcie ohľadne pozemkov, je potrebné dobudovať jeho údajovú základňu. V extraviláne ju treba prakticky nanovo založiť s využitím doterajších archívnych neaktualizovaných evidenčných diel, podľa ich stavu v jednotlivých skupinách katastrálnych území, a to aj s uplatnením náhradných postupov na preukazovanie pozemkového vlastníctva.

Účelom navrhovanej úpravy je v osobitnom administratívnom konaní zistiť dostupné údaje o pozemkoch a právnych vzťahoch k nim, úradne ich autorizovať a vytvoriť tak právne podmienky pre nakladanie s pozemkami.

5. Popri neporiadkoch v evidencii pozemkového vlastníctva je kardinálnym problémom jeho extrémna rozdrobenosť, či už ide o veľkosť pozemku, rozsah spoluvlastníckych práv k tomu istému pozemku, rozptýl pozemku toho istého vlastníka v prírode a pod.

7. Z ústavného hľadiska sa osnova týka vlastníckeho práva ako jedného zo základných ľudských práv a

slobôd, jeho zákonného vymedzenia, záruk a ochrany.“

46. Na naplnenie hore uvedené úmyslu zákonodarca položil mimoriadny dôraz na riadne zistenie údajov o pozemkoch a právnych vzťahoch k nim, ktoré sú dostupné orgánom z úradnej činnosti (napríklad pôvodné pozemkovoknižné evidencie) alebo na základe očakávanej súčinnosti dotknutých fyzických a právnických osôb.

Podľa § 1 ods. 1 zák. č. 180/1995 Z.z. v citovanom znení v konaní o obnove evidencie niektorých pozemkov a právnych vzťahov k nim (ďalej len "konanie") sa zisťujú dostupné údaje o pozemkoch a právnych vzťahoch k nim a na ich základe sa zostavuje a schvaľuje register obnovennej evidencie pozemkov (ďalej len "register").

2) K zisťovaniu podkladov

47. Je nepochybné, že konanie ROEP je prevažne založené na konsenzuálnom výstupe dotknutých účastníkov konania, avšak zákonodarca pripúšťa aj existenciu rozporov pri usporiadaní vzťahov k nehnuteľnostiam. Základom riešenia takto vzniknutých sporov nie je a ani nemôže byť rozpor skutkový, ale spor, ktorý vznikne na základe riadne zistených, t.j. aj správne vyhodnotených, údajov o pozemkoch a právnych vzťahoch k nim. Až na základe ich riadneho zistenia (t.j. v preverení cez námietkové konanie) môže orgán verejnej správy v zmysle pristúpiť k zostaveniu registra obnovennej evidencie pozemkov.

Zákonodarca postup zisťovania údajov predovšetkým zveril komisii a vymedzil ho prostredníctvom ustanovenia § 4 ods. 2 a § 6.

Podľa § 4 ods. 2 zák. č. 180/1995 Z.z. v citovanom znení komisia

a) spolupracuje so štátnymi orgánmi a s účastníkmi konania pri príprave a pri organizačnom zabezpečení zostavenia registra,

b) zabezpečuje a zhromažďuje podklady potrebné na zostavenie registra a na rozhodnutie správneho orgánu podľa § 11 a 12,

c) plní ďalšie úlohy podľa tohto zákona.

Podľa § 6 ods. 1 zák. č. 180/1995 Z.z. v citovanom znení podklady potrebné na zostavenie registra sa zisťujú z údajov poskytnutých nájomcami pozemkov, pozemkovými spoločenstvami alebo inými oprávnenými osobami, z katastrálneho operátu, štátnych archívov, z listín predložených účastníkmi konania, z výpovedí svedkov a z iných dôkazov získaných najmä pri prešetrovaní v obci.

Podľa § 6 ods. 2 zák. č. 180/1995 Z.z. v citovanom znení správny orgán zabezpečí zostavenie návrhu registra na základe údajov zistených podľa odseku 1 a ďalších podkladov. Priebeh hraníc pozemkov v prírode sa spravidla nezisťuje.

48. V súvislosti s hore uvedeným Najvyšší súd poukazuje na zrušovacie dôvody v správnom súdnictve, medzi ktoré zákonodarca priradil stav, keď zistenie skutkového stavu správnym orgánom je nedostačujúce na posúdenie veci (§ 250j ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Navyše Najvyšší súd zdôrazňuje charakter konania ROEP, ktorého výstupom je úprava, čo vôbec nevylučuje možný zásah do vlastníckych vzťahov (viď § 12 ods. 5 zák. č. 180/1995 Z.z.) a konflikt s ústavnou ochranou zaručenou najmä prostredníctvom čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky.

49. S uvedenými vadami skutkových zistení tesne súvisia aj ich nezrozumiteľnosť, a z toho vyplývajúce skutkové závery žalovanej. Žalovaná po skutkovej stránke pracuje a narába s viacerými označeniami parciel, ktoré boli historicky prekonané. Ide o označenia parc. č. 2-697, 2-657/1, 2-657/2, parc. č. 697 (neknihovaná), č. 657/2 (pôvodne parcela č. 4563) a parcela č. 4554 (pôvodne parcela č. 579/4), parc. č. 4553/1, 4553/3 a 4550/1, 2-624/25 a iné, pričom tieto označenia majú za účel objasniť aj osobám, ktoré nemajú na rozdiel od úradných osôb žalovanej príslušné odborné znalosti (t.j. aj účastníci konania ROEP), ako sa vyvíjalo geometrické určenie pozemkov dotknutých týmto konaním a ako je možné identifikovať práva k pôvodným a súčasným nehnuteľnostiam.

50. S týmito poznámkami odvolacieho súdu tiež súvisí aj argumentačná technika žalovanej, kedy žalovaná potvrdzuje závery prvostupňového orgánu týkajúcich sa vypracovania rôznych geometrických

plánov, t.j. geometrický plán č. 18/1943 z roku 1943 (viď bod č. 10) a geometrický plán č. 36316709-99/02 z roku 2002, pričom spomína aj existenciu „novej“ katastrálnej hranice, ktorá mala údajne uvedené pozemky parc. č. 657/1 a 657/2 pretínať. Rôzne grafické znázornenia žalovanej, ktoré znázorňujú geometrický tvar hore uvedených parciel, sú nepreskúmateľné po skutkovej stránke vzhľadom k nejednoznačnosti hore uvedeného číslovania.

To všetko bez náležitého objasnenia, či a prečo táto pôvodná technická činnosť mohla mať dopad aj na rozsah výkonu vlastníckeho práva právnych predchodcov (žalobkyňa je dedičkou) žalobkyne.

51. Súčasne je pre Najvyšší súd nepochybné, že na zisťovaný skutkový stav nepochybne mali aj nasledujúce podklady, t.j. znalecký posudok č. E 118/73 vyhotovený Ing. N. K. alebo uznesenie Okresného súdu Topoľčany č. 6C 185/72 zo dňa 16.10.1972.

Podľa rozsudku Najvyššieho súdu z 14. júla 2010 sp. zn. 6Sžo/60/2010:

„z citovaných právnych noriem vyplýva, že konanie o obnove evidencie nehnuteľností je technicky a právne zložitý proces, ktorý pozostáva z dvoch samostatných konaní, ktoré sú technicky a právne podmienené, a to z konania o zostavenie návrhu a z konania o schválenie registra. Komisia v konaní o zostavenie návrhu registra o obnove evidencie nehnuteľností vypracuje návrh registra na základe údajov zistených podľa § 6 ods. 1 zákona č. 180/1995 Z.z., teda z údajov poskytnutých nájomcami pozemkov, pozemkovými spoločenstvami alebo inými oprávnenými osobami, z katastrálneho operátu, štátnych archívov, z listín predložených účastníkmi konania, z výpovedí svedkov a z iných dôkazov získaných najmä pri prešetrovaní v obci a ďalších podkladov, pričom priebeh hraníc pozemkov v prírode sa spravidla nezisťuje.

Proti tomuto návrhu je prípustné podať v zákonnej lehote námietky. Námietky posúdi komisia, ktorá si na tento účel vyžiada vyjadrenie toho, koho práva boli námietkou dotknuté a svedecké výpovede osôb oboznámených s miestnymi pomermi, a so svojím stanoviskom ich spolu predloží správneho orgánu na rozhodnutie. Rozhodnutie o námietkach a o schválení registra je preskúmateľné súdom.

V citovanej právnej norme ustanovenej v § 7 v spojení s § 3 ods. 2 písm. a/ uvedeného zákona zákonodarcu zveruje do právomoci katastrálneho úradu rozhodovať o námietkach voči návrhu registra, pričom v tejto právnej norme ustanovuje podmienky a postup správneho orgánu v konaní o námietke oprávnenej osoby, z čoho vyplýva, že povinnosťou správneho orgánu je posudzovať splnenie zákonných podmienok pre rozhodnutie a za tým účelom vykonať dokazovanie a zistiť skutočný stav veci v súlade s ustanoveniami správneho poriadku.

Z predloženého spisového materiálu krajského súdu, súčasť ktorého tvoril administratívny spis vyplýva, že medzi účastníkmi ostalo sporné posúdenie hranice medzi pôvodnými pozemkami parc. č. X., z ktorých dôvodov odvolací súd zameral svoju pozornosť najmä na skutočnosť, či správne orgány oboch stupňov si zadovážili dostatok skutkových podkladov pre posúdenie dôvodnosti alebo nedôvodnosti vznesenej námietky. “

52. Žalovaná snahu žalobkyne na vykonanie určených dôkazov vyhodnotila nasledovne :

„Riaditeľ spoločnosti GSK Ing. D. G. nebol na zasadnutie komisie pozvaný, tak ako žiadala H. H. v písomnom podaní zo dňa 25.11.2011. Odvolací Správny orgán nepovažuje za pochybenie neprítomnosť Ing. D. G. na zasadnutí komisie, pretože účasť zhotoviteľa na zasadnutí nie je povinná a táto povinnosť nevyplýva ani zo zákona. Ing. D. G. nie je členom komisie a komisia neuznala jeho prítomnosť za nevyhnutú.

Spis 1034/1990 zo dňa 27.03.1990 z Mestského úradu Bánovce nad Bebravou na komisiu mestský úrad nepredložil a nebol predložený ani počas odvolacieho konania na katastrálny úrad.“

Uvedený výklad žalovanej práva účastníka konania navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k im vykonaniu (§ 5 ods. 1 zák. č. 180/1995 Z.z. v spojení s § 33 Správneho poriadku) je nesprávny a hore opísaným postupom bolo zasiahnuté do práva žalobkyne na zákonný (t.j. spravodlivý) správny proces.

53. S prihliadnutím na právne závery vyslovené Najvyšším súdom v pôvodnom odvolacom konaní pod sp. zn. 6Sžo/60/2010 (viď bod č. 6 v spojení s bodom 41), t.j. že je potrebné komisii predložiť uznesenia Okresného súdu v Topoľčanoch č. k. 6C 185/72 zo 16.10.1972 a uznesenie Okresného súdu v Topoľčanoch č. k. E 118/73 z 05.03.1973 a ďalej, že v právomoci uvedenej komisie je vykonať aj ďalšie dôkazy a to predovšetkým zaobstaráť si stanovisko vlastníkov dotknutého susediaceho pozemku, musel konajúci odvolací súd dospieť k záveru, že správny orgán sa dôsledne neriadil týmto záverom, ktorý

zákon navyše označil ako právne záväzný.

54. Súčasne so samotným rozsudkom musel Najvyšší súd aj zmeniť opravné uznesenie krajského súdu z 23. júla 2012 č. k. 11S/84/2011-68, ktorým opravil záhlavie svojho rozsudku v časti právneho zástupcu žalobkyne, t.j. právnickej osoby, nakoľko toto nebolo vykonané v súlade so zákonom a navyše zmätočným spôsobom zasiahlo do okruhu účastníkov súdneho prieskumu, resp. ich zástupcov.

V.

55. Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení námietok žalobcu a stanoviska žalovanej, ako aj s prihliadnutím na závery obsiahnuté v svojich predchádzajúcich rozhodnutiach, najmä už v citovanom rozhodnutí sp. zn. 6Sžo/60/2010, pri ktorom Najvyšší súd nezistil žiaden relevantný dôvod, aby sa od neho odchyľil (napríklad zásadná zmena právneho prostredia, zistenie odlišného skutkového stavu alebo prijatie protichodného zjednocovacieho stanoviska), s osvojením si argumentácie krajského súdu postupom podľa § 219 ods. 2 O.s.p. rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

56. Najvyšší súd Slovenskej republiky v súlade so zásadou hospodárnosti súdneho konania neuviedol vo výroku zrušujúceho rozsudku zákonné ustanovenie, podľa ktorého bolo rozhodnutie správneho orgánu zrušené (§ 250j ods. 4 prvá veta O.s.p.), nakoľko dôvodom podania tejto informácie súdom je v zmysle § 250j ods. 4 veta druhá O.s.p. poskytnúť podklady pre posúdenie prípustnosti možného odvolania proti rozsudku súdu. Nakoľko proti rozhodnutiam Najvyššieho súdu vydaným v správnom súdnictve sú nielen generálne (§ 246c ods. 1 O.s.p.), ale aj špeciálne (§ 250ja ods. 6 O.s.p.) prípustné opravné prostriedky, potom nie je možné ust. § 250j ods. 4 O.s.p. na výroky rozhodnutí Najvyššieho súdu aplikovať.

57. O trovách odvolacieho súdneho konania rozhodol Najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 v spojitosti s § 250k ods. 1 O.s.p., podľa ktorého iba úspešný žalobca má právo na úplnú náhradu trov tohto konania. Podmienkou pre priznanie náhrady trov právneho zastúpenia je ich doloženie do spisu počas konania alebo dovyčíslenie v 3-dňovej lehote po vyhlásení rozsudku.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 151 ods. 2 O.s.p. platí, že ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplyvajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

58. Výška priznaných náhrad trov konania sa skladá:

1. Z náhrady trov právneho zastúpenia, ktoré právny zástupca žalobkyne listom z 15.05.2012 (č.l. 55) v zmysle vyhl. Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. vyčísliť a Najvyšší súd uznal:

1.1. Trovy právneho zastúpenia na odvolacom súde

1.1.1. podanie odvolania (12) 1 úkon práv. pomoci 58,69 €

1.1.1.1. prislúchajúca náhrad rež. paušálu 7,63 €

1.1.1.2. prislúchajúca DPH 13,26 €

celkom : 79,58 €

2. z náhrady súdneho poplatku za žalobu 99,50 €

59. Nakoľko úspešná žalobkyňa bola zastúpená advokátom, je nutné podľa § 149 ods. 1 O.s.p. zaplatiť mu priznanú náhradu trov. Bližšie podrobnosti o spôsobe platby a účte právneho zástupcu sú obsiahnuté v liste zo dňa 15.05.2012, ktorý je súčasťou súdneho spisu.

60. Najvyšší súd v prejednávanej veci v súlade s ust. § 250ja ods. 2 O.s.p. rozhodol bez pojednávania, lebo nezistil, že by týmto postupom bol porušený verejný záujem (vo veci prebehlo na prvom stupni súdne pojednávanie, pričom účastníkom bola daná možnosť sa ho zúčastniť), nešlo o vec v zmysle § 250i ods. 2 O.s.p. (úprava priestupkového konania je spojená s verejnoprávnymi vzťahmi), v konaní nebolo potrebné v súlade s ust. § 250i ods. 1 O.s.p. vykonať dokazovanie a z iných dôvodov nevznikla potreba pojednávania nariadiť.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok (§ 246c ods. 1 O.s.p.).